

Marko Kolarič

ANALIZA TAKTIKE V NAPADU DVEH EKIP, KI STA IGRALI V FINALU NBA LIGE LETA 2004

V članku bom opisal in analiziral igro v napadu najboljši dveh ekip lige NBA v sezoni 2003/4 (Los Angeles Lakers in Detroit Pistons). Izbral sem tri tekme finala, na katerih sta bili ekipi dokaj izenačeni.

Telesna višina in teža igralcev obeh ekip ter njihovo igralno mesto

Št. igralca	Igralci ekipe Detroit Pistons	Višina igralca	Teža igralca	Igralno mesto
32	HAMILTON Richard	201	87	B
1	BILLUPS Chauncey	191	91	B
10	HUNTER Lindsey	188	88	B
7	JAMES Mike	188	85,5	B
22	PRINCE Tayshaun	206	97,5	K
30	WALLACE Rasheed	211	104	K
8	HAM Darvin	201	108	K
34	WILLIAMSON Corliss	201	111	K
13	OKUR Mehmet	211	113	C
41	CAMPBELL Elden	213	126	C
3	WALLACE Ben	206	108	C
31	MILIČIČ Darko	213	111	C

Povprečna višina je 202.5, branilci 192, krila 204.75, centri 210.75

Št. igralca	Igralci ekipe Los Angeles Lakers	Višina igralca	Teža igralca	Igralno mesto
8	BRYANT Kobe	198	100	B
20	PAYTON Gary	193	81	B
2	FISHER Derek	185	91	B
21	RUSH Kareem	198	97	B
4	WALTON Luke	203	106	K
14	MEDVEDENKO Stanislav	208	113	K
7	COOK Brian	206	106	K
17	FOX Rick	201	106	K
9	RUSSELL Bryon	201	102	K
11	MALONE Karl	206	117	K
3	GEORGE Devean	203	109	K
34	O'NEAL Shaquille	216	147	C

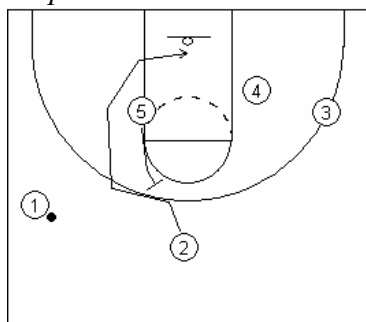
Povprečna višina je 201.5, branilci 193.5, krila 204, centri 216.

Ekipa iz Detroita je v povprečju nekoliko višja od ekipe iz Los Angelesa. Če primerjamo telesno višino glede na igralno mesto, lahko vidimo, da sta ekipi dokaj izenačeni na mestu branilcev in kril. Bolj sta se razlikovali na mestu centra. Centri ekipe iz Los Angelesa so precej višji, zato ker imajo na tem mestu samo enega ekstremno visokega igralca, ki je superioren in nenadomestljiv. Los Angeles je bil prav na mestu centra najmočnejši in hkrati najšibkejši. Dokler je bil v igri Shaquille O'Neal, in ni imel težav z osebnimi napakami, je ekipa lahko dobro igrala pod košem. Ko pa si je nabral preveč osebnih napak, ni bilo zanj prave zamenjave, zato tudi igra pod košem ni dobro delovala.

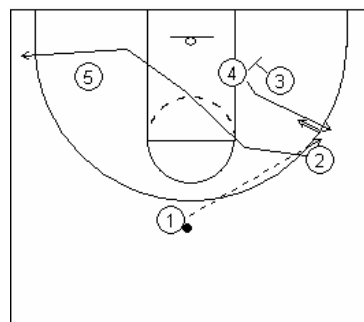
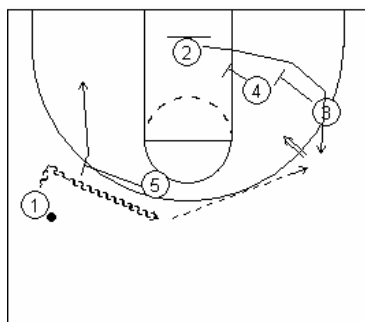
Značilnosti taktike v napadu Pistonsov

Ekipa Pistonsov je v napadu igrala zelo raznoliko, z velikim številom različnih postavljenih napadov, z bogato kombinatoriko, v akcijah pa so sodelovali prav vsi igralci, ki so lahko dosegli koš. Dobra uigranost ekipe je omogočala dobre izpeljave organiziranih napadov, ki so privedle do čistih situacij za zaključek napada. Le malokrat so improvizirali, večinoma takrat, ko so igrali igralci s klopi.

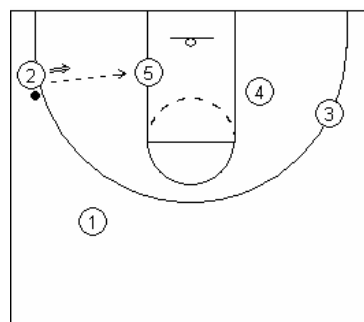
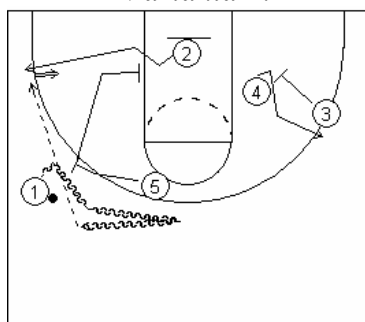
Napad 1:

Varianta 1:

Varianta 2:

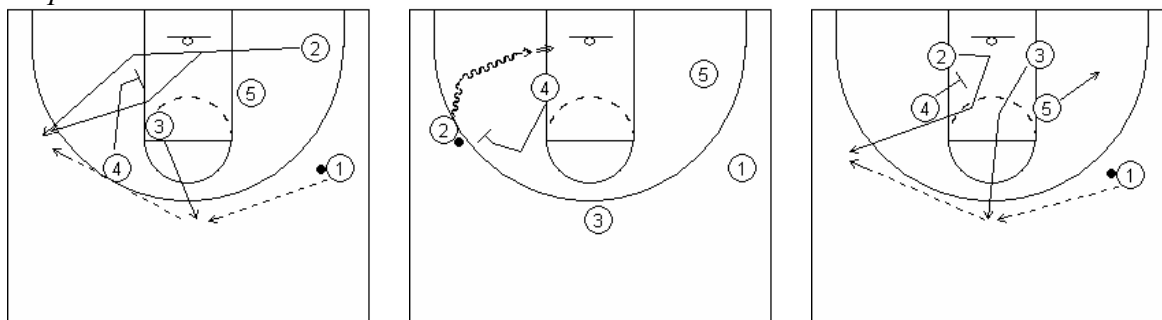

Organizator igre (Billups - 1) je zavodil žogo proti levi bočni črti in postavil napad. Branilec strelec (Hamilton - 2) se je postavil na vrh in ob blokadi centra (B. Wallace - 5) vtekel pod koš na strani žoge. Center je takoj postavil še eno blokado organizatorju igre (1), ki je zavodil proti sredini. Drugi branilec (2) je imel na voljo dve možnosti. Pri prvi varianti je tekel za nasprotno stran žoge mimo dveh zaporedno postavljenih blokad ter prejel žogo na krilnem položaju, kjer je zaključil z metom z razdalje. Če zaradi dobre obrambe ni uspel prejeti žoge, je nadaljeval s pretekanjem skozi polje omejitve na drugo stran. Medtem je krilni igralec (Prince - 3) postavil blokado krilnemu centru (R.Wallace - 4). ta se je tudi odkril na krilni položaj, sprejel žogo od prvega branilca (1) in zaključil napad z metom z razdalje.

Pri drugi varianti se je center (5) takoj po blokadi organizatorju igre (1) pomaknil navzdol in postavil še eno blokado branilcu strelcu (2), ki se je odkril na stran žoge. Žogo je sprejel na

krilnem položaju in se odločil za met ali pa za podajo na centra. Možna je bila tudi igra 2:2 s centrom.

Napad 2:

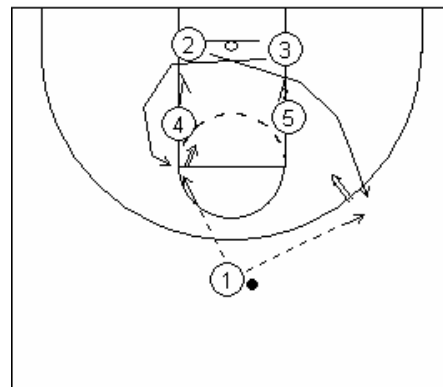

Organizator igre (1) je zavodil na desno stran in podal krilu (3), ki se je odkril visoko na vrh črte za tri točke. Medtem se je krilni center (4) na nasprotni strani žoge pomaknil navzdol in postavil blokado branilcu strelcu (2). Ta je po pretekanju polja omejitve prejel žogo in imel možnost zaključiti napad ali pa nadaljevati z igro 2:2. V večini primerov je bila igra 2:2 le nakazana, saj se je branilec strelec zaradi svojih individualnih kvalitete raje odločil za prodor ob čelni črti in sam zaključil napad.

Pri drugem vhodu v akcijo se je krilo (3) odkrilo na položaj branilca, branilec strelec pa je z nasprotni strani žoge najprej napeljal igralca pod koš, potem pa se je s pomočjo blokade odkril na krilnem položaju.

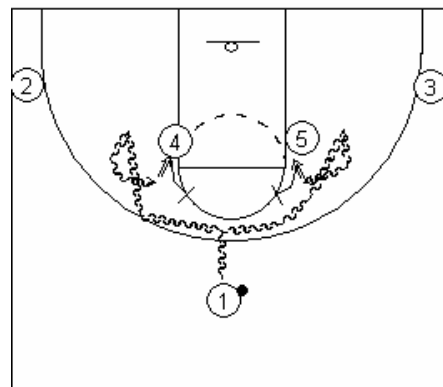
Napad 3:

Ta napad so igralci Pistonsov igrali najpogosteje in večinoma ob zaključkih tekem. Nižja igralca (2 in 3) sta začela pod košem na robu polja omejitve, višja (4 in 5) pa nekoliko višje. Spodnja igralca sta izvedla križanje in se s pomočjo blokad višjih igralcev odkrila. Bolje odkriti igralec je prejel žogo od organizatorja igre (1) in imel možnost takoj zaključiti z metom ali pa nadaljevati z igro 2:2 s centrom.

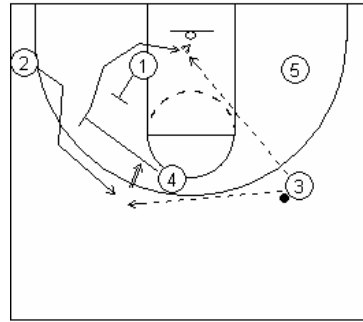
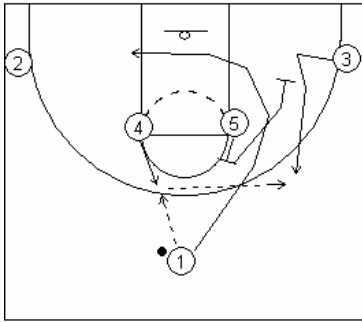

Napad 4:

Pri napadu št. 4 sta se branilec strelec (2) in krilni igralec (3) postavila široko na krilne položaje, visoka igralca (4 in 5) pa vsak na svojo stran črte prostih metov, kjer sta postavila blokado organizatorju igre (1). Ta se je odločil v katero stran bo zavodil. Če je blokada bila uspešno postavljena, je lahko prodrl pod koš, drugače se je obrnil in zaključil napad z metom z razdalje.

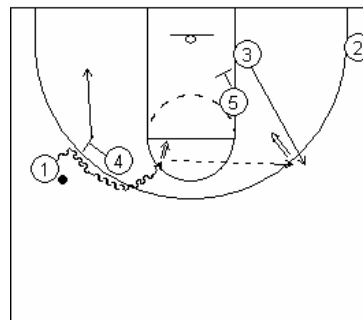
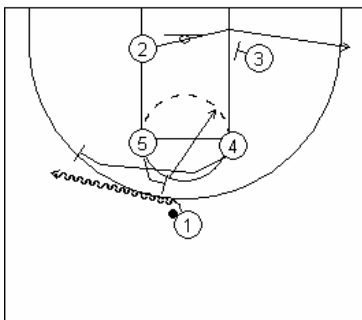

Napad 5:

Napad št. 5 je imel isto začetno postavitev kot napad št. 4. Krilni center (4) se je namesto blokade odkril na braniški položaj in prejel žogo. Organizator igre (1) je uporabil blokado centra (5) za vtekanje pod koš. Takoj zatem je center (5) naredil še eno blokado krilnemu igralcu (3), ki je po prejeti blokadi prejel žogo. Po podaji je krilni center (4) postavil blokado na nasprotni strani žoge branilcu strelcu (2) in jo takoj prejel od organizatorja igre (1) za vtekanje pod koš. Temu pravimo blokada blokerju. Krilni igralec je lahko podal na braniški položaj branilcu strelcu, ki je zaključil napad z metom ali s prodorom, ali pa pod koš krilnemu centru. Če nič od tega ni bilo možno, je zaključil napad sam s prodorom.

Napad 6:

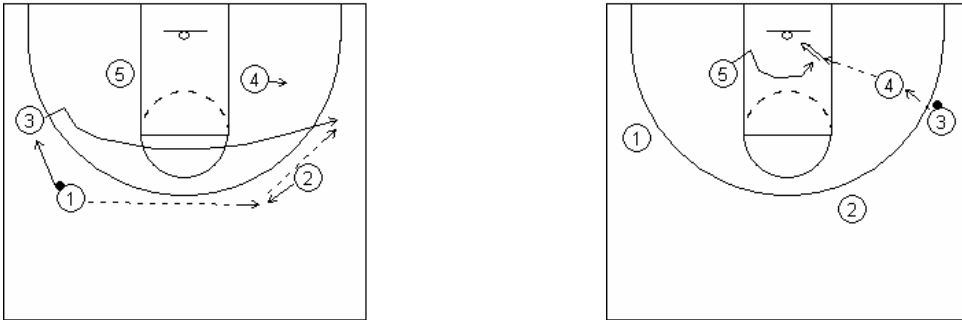

Začetek akcije je bil podoben kot pri napadu št. 4. Branilec strelca (2) in krilni igralec (3) se nista postavila na krilnih položajih ampak na robu polja omejitve. Organizator igre (1) je zavodil mimo blokade na stran branilca strelca (2). Slednji je pretekel na drugo stran na krilni položaj. Ko je organizator igre zavodil na stran, mu je z druge strani sledil krilni center (4) in mu postavil še eno blokado, tokrat v sredino. Medtem se je center (5) pomaknil navzdol in postavil blokado krilnemu igralcu (3), ki se je odkril izza črte za tri točke. Tam je lahko prejel žogo za met z razdalje.

Značilnosti taktike v napadu Lakesov

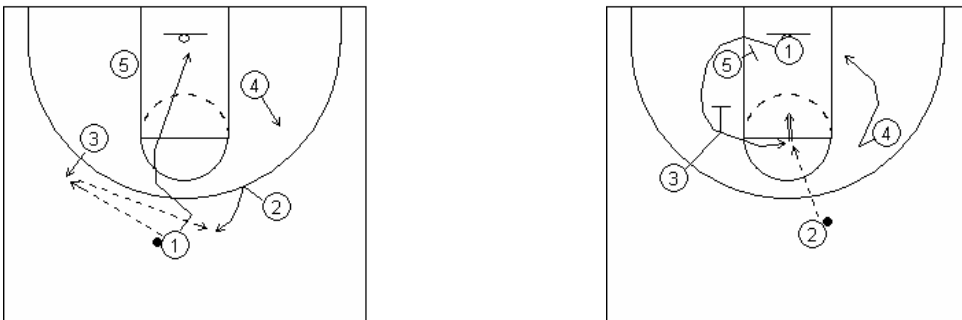
Igralci Lakersov so v napadu igrali več ali manj samo na dva igralca. Igra je temeljila predvsem na njihovem centru, O'Neilu, ki je pod košem bil razred zase. V primeru, da igra na centra ni uspela, so veliko improvizirali in igrali 2:2 ali 1:1. Največ samostojnih akcij je zaključil Bryant, ki pa ob dobri obrambi ni bil preveč uspešen.

Napad 1:

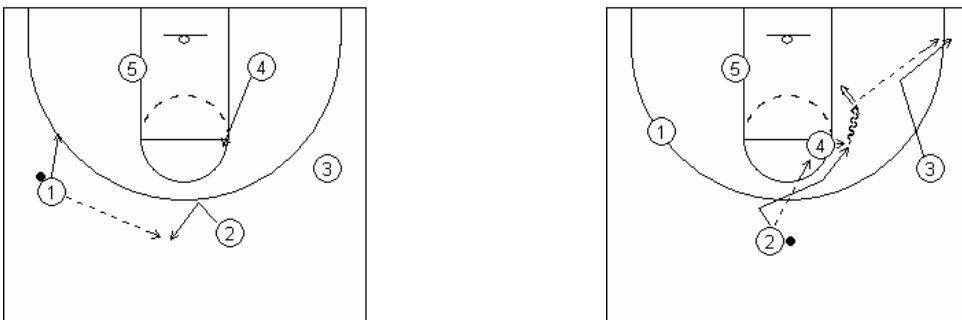
Organizator igre je s podajo prenesel žogo na drugo stran. Hkrati je krilni igralec (3) pretekel polje omejitve po zgornji strani, kjer je prejel žogo od drugega branilca (2). Krilni center se je odkril v širino, da je naredil prostor pod košem. Sprejel je žogo in skušal podati centru (5) pod koš, ki se je predhodno odkril. S to postavitvijo so onemogočili podvajanje na centru pod košem. Center je igral 1:1 na koš.

Napad 2:

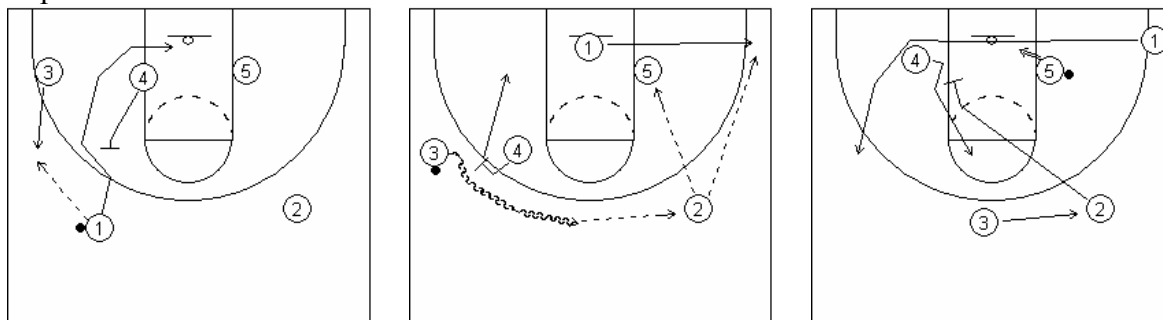
Pri napadu št. 2 je organizator igre (1) podal krilnemu igralcu (3) ter vtekel pod koš. Ta je vrnil podajo na vrh drugemu branilcu (2). Po tej podaji je organizator igre izkoristi dve zaporedni blokadi centra (5) in krila (3) ter sprejel žogo na višini prostih metov, kjer se je odločil za met ali pa za podajo krilnemu centru (4), ki je vtekel za hrbet.

Napad 3:

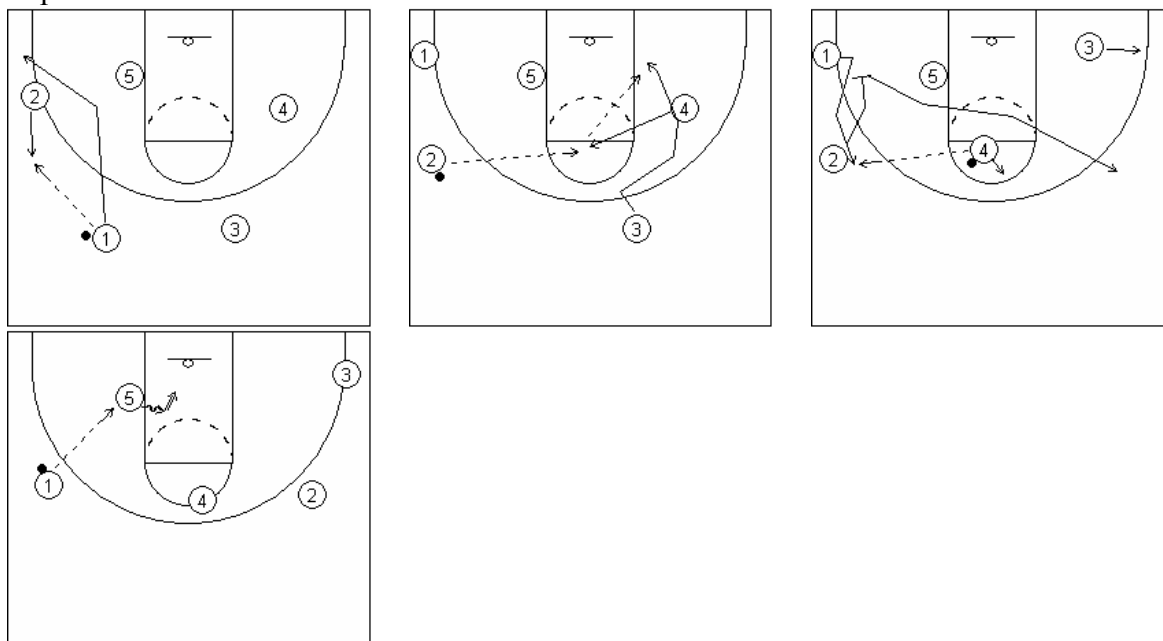
Organizator igre (1) je zavodil žogo na stran ter podal drugemu branilcu (2) na branilski položaj. Ta je podal žogo krilnemu centru (4), ki se je z diagonalne strani od žoge odkril na črto prostih metov. Takoj po podaji je drugi branilec (2) vtekel na vročanje mimo krilnega centra (4) ter zavodil proti košu, kjer je sledil met ali pa podaja na krilni položaj krilu (3), ki se je medtem odkril za črto treh točk.

Napad 4:

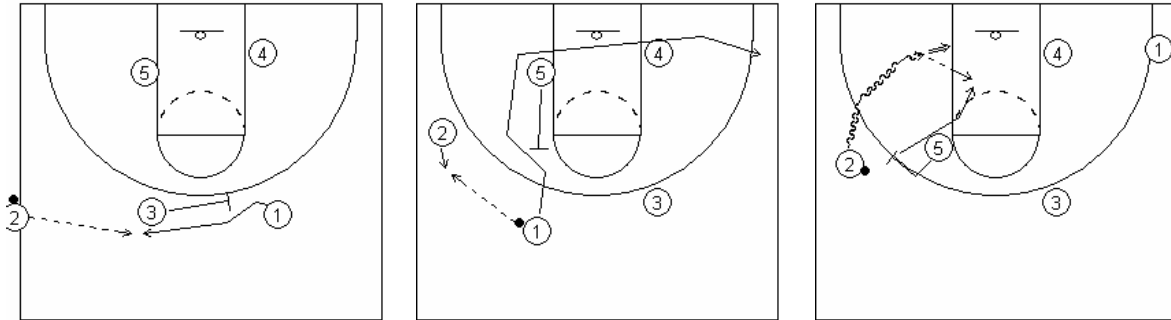
Krilni igralec (3) je prejel žogo od organizatorja igre (1), ki je po podaji vtekel pod koš s pomočjo blokade krilnega centra (5) in nadaljeval na krilni položaj na nasprotno stran žoge. Medtem je krilni igralec (3) zavodil žogo v sredino mimo blokade krilnega centra (4) ter podal žogo drugemu branilcu (2), ki je takoj podal naprej igralcu 1 ali pa centru (5). Ko je center prejel žogo, je počakal, da sta oba branilca stekla mimo njega na drugo stran, potem pa je igral 1:1 ali pa je podal.

Napad 5:

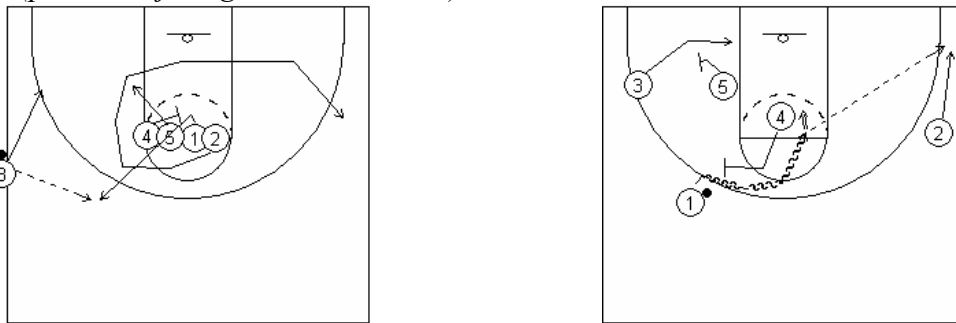
Napad št. 5 se je začel podobno kot napad št. 4 le da je organizator igre (1) po podaji vtekel na krilni položaj na stran žoge. Medtem se je krilni center (4) iz diagonalne strani odkril na črto prostih metov, kjer je imel možnost podaje vtekajočemu krilnemu igralcu (3). Takemu napadu pravimo napad v trikotniku ali »triangle offence«. Če podaja ni bila možna, so nadaljevali napad s podajo na organizatorja igre (1), ki je prejel blokado od drugega branilca (2), ki se je odcepil na drugo stran igrišča. Sledila je podaja na centra (5) in igra 1:1.

Napad 6 (po vračanju žoge izza bočne črte):

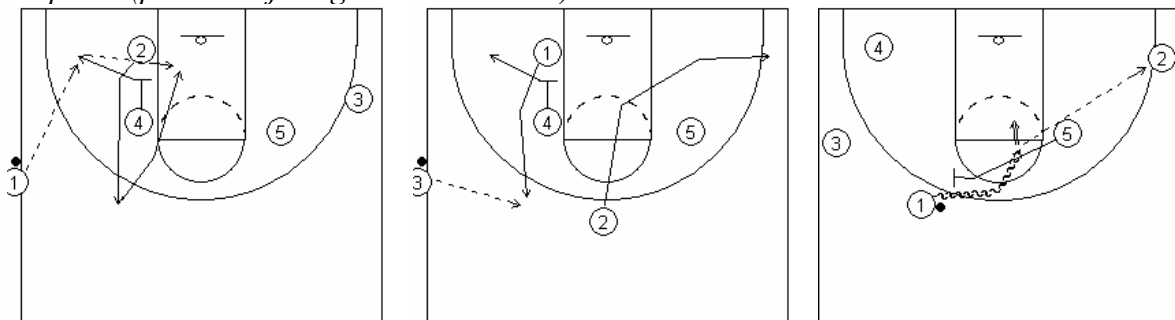
Krilni igralec je šel v nasprotno stran v blokado organizatorju igre (1), ki je prejel žogo. Sledila je povratna podaja drugemu branilcu (2) in vtekanje pod koš in na drugo stran s pomočjo blokade centra (5). Ta je postavil takoj še eno blokado branilcu z žogo v sredino. Ta se je odločil za igro 2:2 ali pa za prodor ob čelni črti.

Napad 7 (po vračanju žoge izza bočne črte):

Štirje igralci so se postavili na črti prostih metov. Prvi je začne gibanje drugi branilec (2), ki je pretekel okoli vseh treh igralcev na nasprotno stran žoge. Drugi se je odkril center (5) na rob polja omejitve. Organizator igre se je ob blokadi krilnega centra odkril po žogo na položaj branilca. Po prejeti podaji je sledila takoj še ena blokada krilnega centra (4) organizatorju igre (1) v sredino, kjer je imel na izbiro met z razdalje, prodor ali pa podajo na krilni položaj drugemu branilcu za met z razdalje.

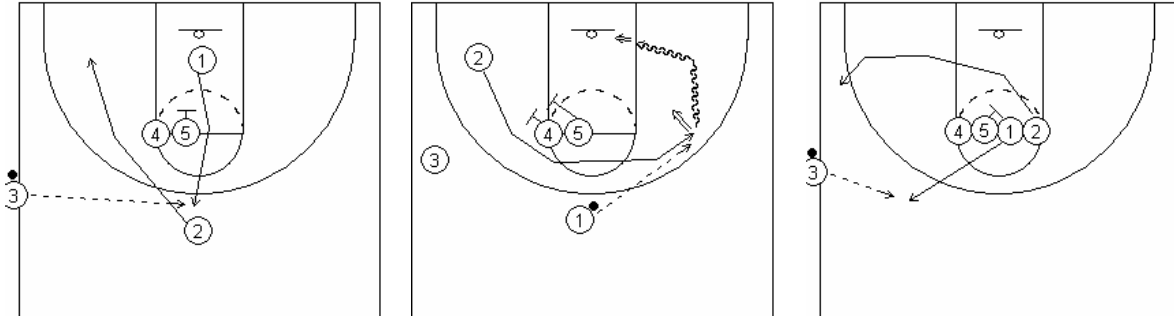
Napad 7 (po vračanju žoge izza bočne črte):

Branilec strelca (2) se je postavil na strani žoge spodaj na robu polja omejitve, nad njim pa krilni center. Krilni center (4) je postavil blokado in se odcepil proti bočni črti ter prejel žogo. Po odkrivanju branilca strelca (2) na branilski položaj, je le-ta sunkovito spremeni smer in vtekel pod koš, kjer je prejel žogo in zaključil napad s polaganjem.

Pri drugi varianti pa je organizator igre prejel žogo na branilskem položaju ter dobil blokado centra (5) z nasprotne strani. Tukaj je imel dve možnosti, met iz polprodora ali pa je podal žogo na krilni položaj branilcu strelcu (2), po prodoru.

Napad 8, 9 (po vračanju žoge izza bočne črte):

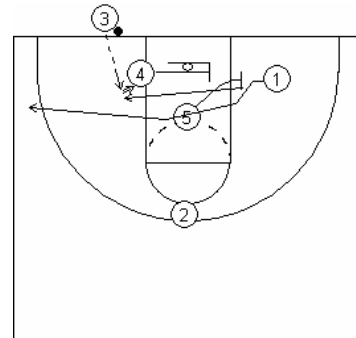

Pri napadu št. 8 je branilec strelac (2) stekel z vrha na krilni položaj na stran žoge, organizator igre (1) pa izpod koša na branilski položaj, kjer je sprejel žogo. Po sprejeti žogi je drugi branilec zopet pretekel na drugo stran mimo dvojne blokade po zgornji strani, kjer je prejel žogo in imel možnost za met ali pa igro 1:1 na prazni strani.

Pri napadu št. 9 so se štirje igralci postavili na črto prostih metov. Branilec strelac (2) se je po spodnji strani odkril na krilni položaj, center (5) je postavil blokado organizatorju igre (1), leta pa se je odkril na branilski položaj in prejel podano žogo izza čelne črte.

Napad 10 (po vračanju žoge izza čelne črte):

Oba centra (4 in 5) in organizator igre (1) tvorijo pod košem trikotnik. Slednji je bil na nasprotni strani od žoge, kjer je prejel blokado od centra (5) ter pretekel polje omejitve in se odkril na krilni položaj. Center (5) je po postavljeni blokadi prejel blokado od krilnega centra in se odkril čim bližje košu, kjer je lahko igral 1:1 na koš.

Literatura:

Kolarič, M. (2005). Analiza igre dveh ekip v finalu NBA lige leta 2004 (diplomsko delo). Ljubljana: Fakulteta za šport.